

Kristus v nebeské svatyni

Texty na tento týden

Ř 8,3; J 1,29; Zj 5,12; Žd 7,1–28; 9,11–15; Lv 16,13; Žd 9,20–23

Základní verš

„Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“ (Fp 2,9–11)

Když autor listu Židům popisuje Kristovo dílo pro nás poté, co vystoupil na nebesa, hovoří obrazně o nebeské svatyni, kam „jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova“ (Žd 6,20). Tuto roli na sebe Ježíš vzal, když dokončil své pozemské poslání a přinesl oběť za naše hříchy (viz Žd 10,12).

Tento týden se budeme věnovat Ježíšově službě v nebeské svatyni. Křesťané oprávněně hovoří o tom, co pro nás vykonal Ježíš během své pozemské služby, ale už méně mluví o tom, co pro nás dělá od té doby. Ale i toto dílo má obrovský význam pro přípravu Božího lidu na čas konce. V souvislosti s tím proto zaznívá na naši adresu následující výzva: „Boží lid musí jasně a správně pochopit podstatu svatyně a vyšetřujícího soudu. Všichni se potřebují osobně seznámit s tím, co koná náš Velekněz, jinak nebudou schopni uchovat si víru, která je v této době tak důležitá, a zaujmout postoj, který podle Boží vůle zaujmout mají.“ (GC 488; VDV 319)

Co pro nás Kristus už udělal? A co pro nás dělá dnes v „nebeské svatyni“? Nad tím vším budeme uvažovat při studiu v průběhu tohoto týdne.

Budování společenství

- ▶ **Podělte se ve skupině o to, co jste v posledním týdnu zažili. Jak vás tento prožitek ovlivnil ve vašem duchovním životě?**
- ▶ **Řekněte ostatním o situaci, kdy jste v poslední době vnímali výrazný projev Boží přítomnosti ve vašem životě. Vyjádřete veřejně Bohu své poděkování.**

Nejvyšší oběť

³Bůh učinil to, co bylo zákonu nemožné pro lidskou slabost: Jako oběť za hřích poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích, ⁴a aby tak spravedlnost požadovaná zákonem byla naplněna v nás, kteří se neřídíme svou vůlí, nýbrž vůlí Duha. (Ř 8,3.4)

Syn člověka musí mnoho trpět, být zavržen od starších, velekněží a zákoníků, být zabit a třetího dne vzkříšen. (L 9,22)

Osobní studium

Začneme nejprve tím, co už Ježíš pro nás udělal v minulosti. Uvažování o nejvyšší oběti, kterou Kristus přinesl, a o všech jejích důsledcích je nejlepším základem pro pochopení jeho dnešní služby. A přestože rádi přemýšlíme o událostech, které se teprve stanou, v souvislosti s Kristovou obětí bychom měli přemýšlet i o tom, co se už stalo. Ježíš pro nás totiž v minulosti udělal něco trvalého, co platí stále a neomezeně, a to nás může naplňovat jistotou v pohledu do budoucna.

Přečti si texty Ř 8,3.4; 1Tm 1,17; 6,15.16 a 1K 15,53. O jakých důvodech pro příchod Ježíše na naši zemi mluví Pavel? Jak spolu tyto důvody souvisejí?

Pavel píše, že Bůh „poslal svého vlastního Syna v těle, jako má hříšný člověk, aby na lidském těle odsoudil hřích“ (Ř 8,3). Co to znamená? Jako nesmrtelná bytost nemohl Kristus zemřít. On však jako svatý na sebe vzal lidské tělo poznamenané působením hříchu a jako nesmrtelný přijal smrtelné tělo člověka – a takto zemřel za nás a místo nás.

Ježíš je Bůh, ale stal se člověkem, pokořil se a „v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži“ (Fp 2,6–8). Způsobem, který zná jen Bůh, Kristovo božství nezemřelo ani ve chvíli, kdy byl Ježíš ukřižován. Způsobem, který přesahuje naše chápání, byla Ježíšova božská přirozenost jakoby „nečinná“ během Mariina těhotenství a během dní, které strávil v hrobě. A ani v průběhu svého pozemského života a své pozemské služby Ježíš nikdy nevyužil svou božskost, aby takto „pomohl“ své lidské přirozenosti.

Přečti si text L 9,22. Jak v tomto kontextu rozumíš slovíčku „musí“?

Kristus se narodil, aby za nás zemřel. Jeho láska k nám se nedá připodobnit k žádnému jinému vztahu a citu a my ji nikdy nedokážeme zcela pochopit.

Aplikace

Když upřímně uvažujeme o Kristově lásce a o jeho oběti, vede nás to k vděčnosti, uctívání a k touze žít Bohu milým životem. Jak ve světle kříže vypadají naše lidské skutky a naše snaha „zachránit se“?

Beránek Boží

¹¹A viděl jsem, jak kolem trůnu a těch bytostí i starců stojí množství andělů – bylo jich na tisíce a na statisíce; ¹²slyšel jsem je mocným hlasem volat: „Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení.“ ¹³A všechno stvoření na nebi, na zemi, pod zemí i v moři, všechno, co v nich jest, slyšel jsem volat: „Tomu, jenž sedí na trůnu, i Beránkovi dobrořečení, čest, sláva i moc na věky věků!“ (Zj 5,11–13)

Osobní studium

Přečti si texty J 1,29; Zj 5,11–13 a 13,8. Jak ti obraz Ježíše jako Beránka pomáhá pochopit jeho roli v plánu spasení? Porovnej tyto verše s texty Zj 5,5 a 19,11–16. V čem spočívá rozdíl? Jak ti tyto obrazy pomáhají pochopit skutečnou moc Božího Beránka? Jak to formuje tvůj vztah k Bohu?

Když Jan Křtitel nazval Ježíše „Beránkem Božím“, všem jeho posluchačům se v myslí nepochybně vybavil obraz svatyně. A nejen to. Jeho slova jsou jasným odkazem na Kristovu smrt za hřích. Kristus se jako Beránek Boží stal naplněním předobrazu všech beránků a všech ostatních obětních zvířat v židovském obětním systému, která kdy byla zabita a přinesena jako oběť za hřích. To je vlastně i hlavní poselství všech čtyř evangelií: Ježíš jako Boží Beránek na sebe bere hříchy celého světa.

List Židům na mnoha místech připomíná tuto Ježíšovu důležitou roli. Mluví o něm jako o tom, který „přinesl sebe sama jako neposkvřěnou oběť Bohu mocí Ducha, který nepomijí“ (Žd 9,14). Jeho oběť je však v něčem výrazně odlišná od obětí beránků či jiných obětních zvířat, která Izraelci přiváděli do svatyně: „Není třeba, aby sám sebe obětoval vždy znovu, jako když velebněz rok co rok s cizí krví vchází do svatyně; jinak by musel trpět mnohokrát od založení světa. On se však zjevil jen jednou na konci věků, aby svou obětí sňal hřích. A jako každý člověk jen jednou umírá, a potom bude soud, tak i Kristus byl jen jednou obětován, aby na sebe vzal hříchy mnohých; po druhé se zjeví ne už kvůli hříchu, ale ke spáse těm, kdo ho očekávají.“ (Žd 9,25–28)

Ježíšův příběh a to, co udělal pro naši záchranu, však nekončí ani jeho smrtí a vzkříšením.

Už od první zmínky o Ježíši, který „dokonal očistění od hříchů“ (Žd 1,3), se v listu Židům mluví o Ježíši také jako o Knězi. Ježíšova služba v nebeské svatyni je detailně popsána v sedmé kapitole listu Židům, na kterou se více zaměříme v zítřejší části.

Aplikace

Přečti si ještě jednou text Zj 5,11–13. V čem může být toto uctívání Beránka inspirací pro tvůj život? Jak může tento pohled do nebes ovlivnit vaše společné uctívání Boha v rodině nebo ve sboru?

Náš Velekněz

²⁶To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, ²⁷který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama. (Žd 7,26.27)

Osobní studium

Přečti si texty Žd 7,24–27 a 8,6. Jak rozumíš výrazu „dokonalé spasení“ a skutečnosti, že Ježíš se za nás nadále „přimlouvá“. Co je pro tebe v těchto verších nejdůležitější? Jaká naděje zaznívá z těchto veršů?

Ježíš je schopen nás zachránit, protože se vyznačuje tím, co ostatním kněžím chybělo. Ježíš je Bůh, a proto má pravomoc odpouštět hříchy. Jeho kněžství je trvalé, věčné. Od svého nanebevstoupení se neustále přimlouvá za svůj lid – stále se stejnou laskavostí a soucitem, jako když uzdravoval nemocné a těšil osamělé. Ježíš je však zároveň i člověkem. Narodil se bez hříchu, bezhříšný zůstal celý život a jako bezhříšný i zemřel – pod ohromující a zničující vahou všech našich hříchů. Pouze On, jako Bůh a zároveň člověk, se může za hříšníky v nebeské svatyni „přimlouvá“. Ježíšova přimluvná služba nespočívá v tom, že by klečel před Bohem, úpěnlivě jej přemlouval a prosil o naši záchranu. Vždyť sám Otec nás tak miloval, že udělal vše pro naši záchranu (J 3,16). Ježíšova přimluvná služba spíše znamená, že Ježíš je tím, kdo dokáže naši záchranu obhájit před celým vesmírem a kdo trvale mluví a jedná v náš prospěch. Samotná přítomnost ukřižovaného a zmrtvýchvstalého Krista v nebesích je pro nás zárukou, že zaslíbené spasení je realitou. Nejvyšší obět, kterou Ježíš přinesl, je dostatečná, aby přinesla spasení každému člověku, který kdy žil – pokud se rozhodne nabízenou záchranu přijmout.

Přečti si text Žd 9,11–15. Vlastními slovy vyjádři, co tyto verše říkají o Ježíši a jeho oběti. Jak bys uvedené verše vysvětlil bez existence a pochopení starozákonních textů?

V Žd 9,12 se říká, že Kristus pro lidi „získal věčné vykoupení“. Řecké slovo přeložené jako „vykoupení“ znamená i „záchranu“ nebo „vysvobození“. Stejně slovo se nachází také v L 1,68, když Zachariáš naplněn Duchem svatým prorokoval, že Bůh „navštívil a vykoupil svůj lid“. Zmínka o Kristově krvi v Žd 9,12.14 jako o krvi dokonalé a neposkvrněné oběti znamená, že Kristus, obětní Beránek, získal pro nás nezasloužené vykoupení. Ano, pro nás, ne pro sebe – i to je obsahem nádherného evangelia.

Aplikace

Jak bys někomu vlastními slovy vysvětlil, co znamená, že Kristus se za nás „přimlouvá“ (Žd 7,25) a že pro nás „získal věčné vykoupení“ (Žd 9,12)? V čem spočívá význam obou skutečností?

Kristus – náš Prostředník

¹⁹V ní [naději] jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně,
²⁰kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova. (Žd 6,19.20)

Osobní studium

Přestože hřích způsobil naše děsivé odloučení od Boha, prostřednictvím Kristovy oběti můžeme opět přicházet k Bohu. Ježíš nás „přivedl k Bohu“ (1Pt 3,18) a všichni tak smíme „stanout před Otcem“ (Ef 2,18).

Přečti si úvodní text. Vysvětli vlastními slovy, co pro nás Ježíš podle těchto veršů udělal. Jsi skutečně bezpečně a pevně zakotven v naději?

Přečti si text Žd 9,24. Která informace z tohoto verše je pro tebe nejdůležitější? Jak vnímáš skutečnost, že Ježíš se za tebe (namísto tebe) ukázal před tváří svatého, spravedlivého a všemocného Boha? Co to pro tebe znamená?

Ježíš vstoupil jako náš Zástupce do nebeské svatyně a „postavil“ se za nás před Bohem. Řekli jsme už, že Ježíš není v pozici prosebníka, který nejistě žádá Otce o naši záchranu. Kristus je v pozici Krále, který učinil vše pro to, aby pro nás „získal věčné vykoupení“ (Žd 9,12), a jehož prostřednictvím Otec přijímá každého, kdo přijal Ježíšovu obět.

Když přijímáme Krista, naše hříchy jsou odpuštěny a před Bohem stojíme ospravedlnění a čistí. Je však prokázanou skutečností, že i když jsme se stali křesťany, hřešíme a přestupujeme zákon (1J 1,10). Ježíš však působí v nebesích nejen jako náš Vykupitel, ale i jako náš Velekněz. Tento obraz převzatý ze starozákonní svatyně vyjadřuje dvě skutečnosti: (1) Ježíš přinesl dokonalou obět za všechny hříšníky všech dob. (2) Ježíš jako Velekněz před celým vesmírem ukazuje ne na naše skutky, ale na svou obět jako nejvyšší projev lásky, která mu dává právo odpouštět všem kajícím hříšníkům. „Proto přináší dokonalé spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně“ (Žd 7,25).

Aplikace

Jak si uvědomuješ svou závislost na Kristu? Co je příčinou, že i přes naše znovuzrození hřešíme? Co pro tebe znamená, že Kristus je tvým Veleknězem? Jak se to prakticky projevuje ve tvém životě a ve tvém vnímání Krista?

Konečný den smíření

21 Do druhé části stánku vcházel jen jednou za rok sám velekněz, a to nikdy bez krve, kterou obětoval za sebe i za přestoupení lidu. ... 22 Podle zákona se skoro vše očišťuje krví, a bez vylití krve není odpuštění. 23 To, co je jen náznakem nebeských věcí, bylo nutno očišťovat takovým způsobem; nebeské věci samy však vyžadují vzácnějších obětí. (Žd 9,7.22.23)

Osobní studium

List Židům nás učí, že pozemská svatyně, kterou přikázal Bůh Mojžíšovi postavit, a obětní systém, který Bůh nařídil Izraelcům vykonávat, jsou vlastně obrazným vyjádřením Božího plánu záchrany. Ježíšova služba pro nás po jeho nanebevstoupení ve své podstatě odpovídá tomu, co znázorňovala činnost pozemských kněží (a velekněze), kteří sloužili v pozemské svatyni. Pozemská role svatyně – její dvě oddělení a obětní a očištné obřady – byla „jen náznakem a stínem svatyně nebeské. Vždyť Bůh uložil Mojžíšovi, když měl zřídit stánek: ‚Hleď, ať uděláš vše podle vzoru, který ti byl ukázán na hoře‘“ (Žd 8,5).

Tak jako obřady obětí symbolizovaly podstatu toho, co měl pro nás Ježíš udělat díky své smrti a vzkříšení, tak i další obřady uvnitř svatyně vyjadřovaly podstatu Ježíšovy služby po jeho nanebevstoupení. Slavnost „dne smíření“ (jak je popsána v Lv 16) byla zase silným obrazem toho, jakým způsobem bude s konečnou platností dořešen problém existence zla a hříchu v celém vesmíru. Tento den byl jedinou příležitostí, kdy velekněz vstoupil „za oponu“ do svatyně svatých (Lv 16,12–14), aby provedl očištění a smíření ve prospěch celého lidu.

Přečti si text Žd 9,7.20–23. Co podle tebe vyjadřovaly obřady židovského dne smíření? Jaký byl jejich význam a naučení? Co se z nich můžeme naučit o tom, jak bude jednou provždy dořešen problém zla a hříchu?

Na základě Písma víme, že pozemská svatyně a její obřady jsou jen nedokonalým obrazem, nápodobou reality, která je v nebesích. Mnoho čtenářů Bible však přesto překvapuje myšlenka, že i nebeské věci je třeba „očišťovat“ (Žd 9,23), jako by v nebesích bylo něco „nečistého“. Když však toto vyjádření vnímáme v kontextu „dne smíření“, nacházíme srozumitelné vysvětlení. Verš Žd 9,23 naznačuje, že to, co Kristus koná v nebesích, je skutečným smyslem toho, co bylo naznačeno službou pozemského velekněze v pozemské svatyni v den smíření. Ze studia knihy Daniel je patrné, že závěrečná fáze velkého Božího plánu záchrany, symbolizovaná „dnem smíření“, se má odehrát v závěru dějin (přesněji až po roce 1844). Žijeme v době konce, a proto si jako křesťané potřebujeme uvědomit závažnost této doby. Zároveň však můžeme prožívat jistotu a naději, které vycházejí z evangelia – tedy z toho, co pro nás Kristus udělal na kříži a co pro nás dělá dnes v nebesích.

Aplikace

V poselství prvního anděla ze 14. kapitoly Zjevení se říká: „Bojte se Boha a vzdejte mu čest, neboť nastala hodina jeho soudu“ (Zj 14,7). Realita soudu nás vede k tomu, abychom si uvědomili blízkost konce. Jak toto vědomí ovlivňuje tvůj každodenní život? V čem by byl tvůj život jiný, kdybys věděl, že Kristus ještě dlouho nepříjde?

Podněty k zamyšlení

List Židům mluví o pozemské svatyni jako o modelu (maketě) toho, co pro nás Kristus udělal na zemi jako oběť za nás a v nebesích jako náš Velekněz. Svatyně starověkého Izraele měla být příkladem, ztvárněním, zobrazením evangelia. Izraelci se z ní měli učit o plánu spasení, který v sobě zahrnoval oběť, soud a skoncování s hříchem. Kniha Daniel zase poskytuje čtenáři možnost pochopit apokalyptický (týkající se času konce) rozměr Kristova díla v nebeské svatyni. „Svým důrazem na očistění, soud a ospravedlnění představuje apokalyptické vidění v knize Daniel symboliku dne smíření na úplném konci pozemských dějin. Očistění je přímo spojeno s nebeskou svatyní a s dílem Mesiáše jako krále a kněze. Tato vidění představují i určité časové údaje, což čtenáři umožňuje identifikovat konkrétní časové úseky týkající se dějin spásy. Dobu, kdy Mesiáš začne své dílo konečného očistění svatyně, proběhne soud a ospravedlnění v Božím nebeském příbytku.“ (*Handbook of Seventh-day Adventist Theology*. Hagerstown, MD: Review and Herald 2000, str. 394)

Otázky k rozhovoru

1. **Přečtěte si následující citát z pera Ellen G. Whiteové:** „Jako byly kdysi hříchy lidu vírou přenášeny na oběť za hřích a pak obrazně její krví vnášeny do pozemské svatyně, tak jsou podle nové smlouvy hříchy kajících lidí vírou vkládány na Ježíše Krista a ve skutečnosti přenášeny do nebeské svatyně. Tak jako v obrazné službě očistěním pozemské svatyně byly odstraněny hříchy, které ji znečistily, tak musí být očistěna nebeská svatyně tím, že z ní budou odstraněny nebo vymazány záznamy hříchů. Než se to však může stát, musí být záznamy prozkoumány, aby se rozhodlo, na koho se může vztahovat smíření v Ježíši Kristu, kdo je pokáním a vírou v Pána Ježíše přijal.“ (GC 421.422; VDV 278) Všimni si důrazu na pokání a víru v Krista jako předpokladu „užitku z Kristova smíření“. Proč jsou pokání a víra v Krista pro Boží lid tak důležité – a to zejména v době zkoušek posledních dnů?
2. **Přečtěte si text Lv 16,15.16.** Jaký význam má v těchto verších krev? Co představuje? Proč byla podle vás krev nedílnou součástí obřadů dne smíření v minulosti? Co tento symbol znamená dnes?

Praktický závěr

- ▶ Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

- ▶ Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
- ▶ Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
- ▶ Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

Konkrétní modlitební seznam mé třídy sobotní školy:
